

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 359/2016 vp

Vastaus kirjalliseen kysymykseen maankäyttösektorin sisällyttämisestä EU:n ilmasto- ja energiapoliittisiin tavoitteisiin

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Antero Vartian /vihr näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KKV 359/2016 vp:

Miksi Suomi on ajanut maankäyttösektorin ja ei-päästökauppasektorin välisiä joustoja, vaikka tällainen malli ei ole tehokas ilmastopäästöjen vähentämisen näkökulmasta?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Pariisin ilmastopöytäkirja on merkittävä edistysaskel kansainvälisessä ilmastopoliitikassa. Sopimus nostaa etenkin hiilinielujen merkitystä aiempaan ilmastopoliittikkaan nähden. Pariisin sopimuksen mukaan päästöjen ja nielujen pitäisi olla tasapainossa jo tämän vuosisadan jälkipuoliskolla. Hiilinieluinä voivat toimia meret, metsät, suot ja muu maaperä. Hiilinielut hillitsevät ilmakehän lämpenemistä sitoessaan ilmakehän hiilidioksidia.

Tällä hetkellä ilmastopoliittikka ei kannusta hiilinielujen kasvattamiseen. Pariisin sopimuksen periaatteet antavat kuitenkin hyvät lähtökohdat etsiä keinoja synnyttää eri toimijoille kannusteita hiilinielujen kasvattamiseen. Yksi mahdollinen kannustin EU:n ilmastopoliitikassa voisi olla maankäyttösektorin nielujen rajoitettu hyödyntäminen taakanjakosektorin velvoitteiden saavuttamisessa. Tässä mallissa pieni osa saavutetusta lisähiilensidonnasta voitaisiin käyttää EU:n sisäisenä joustavuutta ja kustannustehokkuutta lisäävänä mekanismina. Tämä kannustaisi jäsenmaita hakemaan kokonaisuudessaan ilmastomuutosta hillitseviä toimia. Metsien osalta tämänkaltaisen jousto kannustaisi metsittämisen ja kestävä metsänhoidon hiiltä sitovan toiminnan lisäämiseen.

Suomi katsoo, että ilmastopoliitikassa pääpainon pitää olla päästöjen vähentämisessä. Päästöjä vähennetään myös siirtymällä pois fossiilitaloudesta kohti kestävä bio- ja kierrätystaloutta. Nielujen merkitys ilmastopoliitikassa kasvaa tulevina vuosikymmeninä. Sen vuoksi olisi tärkeää, että EU ottaisi jo nyt ilmastopoliittikan edelläkävijänä käyttöön kannusteet nielujen kasvattamiseen. Nielujen rooli kannattaa kuitenkin 2030 ilmastopakettissa pitää rajoitettuna, jotta riittävät päästövähennykset varmistetaan.

Kansallisista olosuhteista johtuen eri mailla on erilaiset mahdollisuudet päästöjen vähentämiseen ja nielujen lisäämiseen. Mm. metsien osuudella maan kokonaispinta-alasta ja metsien ikäjakaumalla on varsin suuri merkitys. Näin ollen kansainvälisten, kaikkia maita oikeudenmukaisesti kohtelevien ja kaikkien hyväksyttävissä olevien sääntöjen kehittäminen on osoittautunut

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 359/2016 vp

erittäin haastavaksi tehtäväksi. Maankäyttösektorin nielujen rajoitettu hyödyntäminen taakanjakosektorilla saattaisi osaltaan auttaa kaikkia tyydyttävän ratkaisun löytämisessä.

Metsänhoitosektorin päästöjen ja nielujen laskentaan kansainvälisellä tasolla kehitetty referenssitasomenetelmä on kompromissi, jonka kaikki osapuolet pystyivät hyväksymään. On kuitenkin erittäin tärkeää, että kunkin maan itselleen määrittelemä referenssitaso on laadittu yhteisiä, selkeitä sääntöjä noudattaen. Kansainvälisellä tasolla referenssitasojen riippumaton tarkastus on järjestetty, ja myös EU:n ilmastopolitiikassa se on tarpeen järjestää. Suomi pyrkii siihen, että maankäyttösektorin päästöjen ja nielujen seuranta ja seurannan läpinäkyvyyttä parannetaan. Suomen näkemyksen mukaan laskentamallin tulee olla luonnontieteeseen perustuva.

Helsingissä 12.7.2016

Maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen